



در نبود دولت خلافت؛ اعضای "امت برگزیده" در دریاها غرق می‌شوند!

خبرگزاری انسا که یکی از رسانه‌های ایتالیوی است گزارش داده است که ۶۰ پناهجو که بسیاری از آنها شهروندان افغانستان، پاکستان و ایران هستند، در پی غرق شدن یک کشتی در دریای ایتالیا جان باخته‌اند. این کشتی حامل ۲۵۰ پناهجو بود که پس از برخورد با صخره در دریای کروتون ایتالیا غرق شده است. این در حالیست که پولیس بلغاریا شنبه گذشته (۲۹ دلو) از پیدا شدن ۱۸ جسد شهروندان افغانستان در داخل یک موتر باربری خبر داد. گمان می‌رود این پناهجویان بنابر کمبود اکسیجن جان باخته‌اند.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر ولایه - افغانستان با اظهار تاسف فراوان تذکر می‌دهد که این تنها مثال‌های کوچکی از رنج و بدبختی این امت برگزیده است که آنرا می‌چشد. امتی که از جانب الله متعال بسوی مردم جهان مسوولیت داده شده است: **(كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ)** یعنی: شما (ای پیروان محمد ص) بهترین امتی هستید که به سود انسانها آفریده شده‌اید (مادام که) امر به معروف و نهی از منکر می‌نمائید و به الله سبحانه و تعالی ایمان دارید { آل عمران: ۱۱۰ }.

این امت برگزیده تا وقتی که بر اساس مسوولیت و مکلفیت خود زندگی می‌کرد و نظام و دولت اسلام را قایم نموده بود؛ چو فاتحین به سوی اروپا می‌شتافت و خود را تا دروازه های وینا و مسکو می‌رساند. اما وقتی دولت و نظام اسلام را از دست داد و مسوولیت جهانی خود را فراموش کرد؛ امروز من‌حیث پناهنده‌گان رخ به سوی غرب نموده است. در حالیکه الله متعال انسان ها را خلق نموده تا بر او ایمان بیاورند، مطابق رسالت او زندگی کنند و دین الله متعال را از طریق دولت اسلام (خلافت بر منهج نبوت) در زمین قایم و ظاهر سازند.

با سقوط دولت خلافت بود که سرزمین های ما تجزیه، سپس اشغال و استعمار شد، حکام جابر و نظام‌های کفری بر ما مسلط گشت و منابع ما به غارت رفت. دیگر دارالاسلامی وجود نداشت؛ مکانی که در آنجا برای اتباعش احساس سلامتی ایجاد شود. در اثر همین اشغال و استعمار بود که جنگ، فقر مصنوعی و تفرقه مبتنی بر مرزهای ملی را بر ما تحمیل کردند؛ در قبال این همه حوادث، برخی به رسالت خود پرداختند و مبارزه کردند اما برخی‌ها میدان را خالی گذاشتند؛ جای اینکه برای بیداری امت اسلامی، آزادی از استعمار، ختم اشغال و تاسیس دولت خلافت تلاش می‌ورزیدند و رضایت الله متعال را یک فرصت می‌دانستند، فرهنگ و تمدن غربی را به حیث زندگی آرمانی تلقی نموده؛ سهولت، راحت‌طلبی و شتافتن به سوی غرب را غنیمت شمردند، اگرچه می‌دانستند که رهسپار شدن به سوی غرب و زندگی نمودن در میان کفار عواقب خطرناک دنیوی و اخروی دارد.

از جانبی دیگر حکام مسلمانان در سرزمین های اسلامی بر سر همین پناهندگان معامله می‌کنند و می‌خواهند که از باداران غربی خود امتیاز گیرند. از سوی دیگر حکومت‌ها و سازمان‌های غربی وحشی‌تر از دیگران عمل می‌کنند؛ ظاهراً از حقوق بشر و انسانیت شعار می‌دهند، اما از پناهندگان استفاده سیاسی و ابزاری می‌نمایند و یا هم تنها استعدادها و نیروی جوان شان را نشانه می‌گیرند و در رشد اقتصاد و تولید خود من‌حیث منابع کاری از آن استفاده می‌کنند.

فلذا این مسوولیت حکام فعلی افغانستان است، تا از یک سو به تربیت فکری مسلمانان توجه جدی نموده و از جانب دیگر برای مردم سرپناه، غذا، لباس و همچنان در جامعه شرایط بهتری برای تامین امنیت، تعلیم و صحت را مهیا سازد، تا باشد که اتباع آن در فتنه قرار نگیرد، مجالی برای نفوذ دشمن و دولت های کفری ایجاد نشود و مردم فریفته‌ی وعده های دنیوی غرب نشوند. پس واقعاً ما به یک نظام رashed و برنامه‌ی جامع نیاز داریم تا یک جامعه‌ی ایمانی و با ثبات را تاسیس نماییم که زیر چتر آن دوباره من‌حیث امت فاتح ظهور کنیم و به سوی جهان کفر به شکل پناهندگان نه، بلکه به حیث فاتحین و حاملین خیر (دعوت به اسلام) حرکت کنیم و بس.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر-ولایه افغانستان